

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1115 20 tháng 11 năm 2016

Thơ ngỏ

Trụ Hóa

*Trụ hóa chơn hành qui một mối
Chơn tu tự thức chẳng sang tôi
Cảm thông đời đạo minh tâm giác
Hành thông tự tiến chẳng bồi hồi*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 1991

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Lâu ngày không gặp mặt Bé thì mọi người thương nhớ và thường nhắc đến Bé thì làm sao?
- 2) Chơn lý tròn vo biết đâu là bờ bến dừng chân?
- 3) Tại sao mang xác làm người, lúc nào cũng trầm ngâm trong động loạn, tính toán hoang mang?
- 4) Kích động và phản động là sao?
- 5) Tình tiền danh vọng ảo hư nó đang quay quần xung quanh tâm thức của Bé tại sao Bé vẫn tỉnh bơ?
- 6) Từ đâu xảy ra sự hiểu lầm và trách móc và đổ thừa?
- 7) Tu mà làm gì khổ?

<p>1) 03-09-91 <i>Hỏi: Lâu ngày không gặp mặt Bé thì mọi người thương nhớ và thường nhắc đến Bé thì làm sao?</i></p> <p>TL: Thừa đó cũng là từ trong mầm móng thương yêu, thanh tịnh mà ra, mọi người đã dự cuộc tham thiền tự thức, là đồng một hành trình như nhau, thâm tình giao cảm, tạo ra sự nhớ nhung khuyến khích lẫn nhau, trong hành trình tu học, cho nên Bé thường nhắc là thiền nhiều thì sẽ có cơ hội tương ngộ dễ dãi hơn, cho nên bạn đạo đồng hành khi gặp nhau, tâm thức vui hòa, cũng do kỳ công tu học mà ra, vạn sự đều do tâm của hành giả tự thức.</p>	<p>2) <i>Hỏi: Chơn lý tròn vo biết đâu là bờ bến dừng chân?</i></p> <p>TL: Thừa Chơn lý lúc nào cũng tròn, định mệnh là chỗ dừng chân, học hỏi và tiếp tục tiến hóa, con người đạo hướng thiện thì từ quang mới có cơ hội tiến tới vô cùng, sáng suốt thanh nhẹ tức là đất dừng chân của người đạo, sự lo nghĩ sẽ không còn trong tâm, lúc nào cũng ngâm trong vịnh Thái Hư thanh nhẹ, thức hòa đồng khai triển khắp nơi nơi, hòa hợp với tình Trời cao quý .</p>
<p>3) <i>Hỏi: Tại sao mang xác làm người, lúc nào cũng trầm ngâm trong động loạn, tính toán hoang mang?</i></p> <p>TL: Thừa Bé thường nhắc: Cảnh đời là bãi trường thi, rất hữu ích cho tâm linh tiến hóa, nếu không có sự kích động và phản động thì làm sao biết được tâm linh mà tiến hoá.</p>	<p>4) <i>Hỏi: Kích động và phản động là sao?</i></p> <p>TL: Thừa kích động và phản động tức là luật Nhơn quả mưu sinh, vạn linh đồng dự và đồng tiến, một trường học tinh vi nhứt trong vũ trụ quang này, tình tiền danh vọng cũng từ trong nguyên lý đó mà hình thành, rốt cuộc cũng trở về không, thì mới kết hợp được một cộng đồng Nhơn sinh, nhìn nhau và hiểu nhau càng ngày càng rõ rệt hơn.</p>
<p><i>Hỏi: Tình tiền danh vọng ảo hư nó đang quây quần xung quanh tâm thức của Bé tại sao Bé vẫn tỉnh bơ?</i></p> <p>TL: Thừa Bé chỉ biết hướng về thanh tịnh là hơn, chạy theo sự ước vọng ảo hư không ích lợi cho tâm thức. Ánh sáng lóng lánh của kim cương cũng từ sự kiên nhẫn thanh tịnh mà ra, nhịn nhục là căn bản giải tỏa bất cứ sự dấy động từ đâu đưa đến, chung qui Bé chỉ biết thiền là cứu cánh của tất cả, thiền ổn định từ tâm lẫn thân.</p>	<p>04-09-91 6) <i>Hỏi: Từ đâu xảy ra sự hiểu lầm và trách móc và đổ thừa?</i></p> <p>TL: Thừa từ tấm lòng tham muốn sự tốt đẹp cho chính mình mà đành quên tiền kiếp ta làm sai bây giờ ta phải chịu, tâm làm thì thân phải chịu, mà cứ đổ lỗi cho người khác, người tu thiền thì chấp nhận mọi sự gian nan xảy ra trong kiếp này, thì hành giả mới có cơ hội tiến thân, lịch sử lưu lại tại thế những vị thành công về đạo pháp đều là khổ cả.</p>
<p>7) <i>Hỏi: Tu mà làm gì khổ?</i></p> <p>TL: Thừa tu thì phải nhịn nhục thiệt thòi hơn người đời, hy sinh dẹp bỏ sự tham muốn đủ mọi mặt, nhiên hậu mới được thanh nhẹ về đạo tâm. Người đời xem người đạo là thua lỗ, nhưng người đạo nhìn người đời khổ lại thương và tội nghiệp, hai lãnh vực đều tiến hóa trong chu trình tự thức và giải bỏ. Người đời có nhiều lại khổ nhiều, người đạo chơn tu sống đơn giản chùng nào lại được giải bỏ nghiệp tâm, người tu không nên chê người đời, cũng không khen người đạo, chỉ có lo tu tâm dưỡng tánh thanh nhẹ là cần thiết.</p>	

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Thi Đua Tu thiền Thanh Tịnh

*Chung vui sum họp sống thâm tình
Sống động thực hành sống sống minh
Giao cảm tình Trời qui một mối
Điện năng phát triển thấu chơn tình*

*Chơn tình đời đạo khai minh
Sanh sanh diệt diệt chơn tình quang khai
Thành tâm tự tiến tiến hoài
Khai thông nguyên lý nhiệm mầu
Tâm minh trí sáng giải sầu giải mơ
Dù cho kích động thiên cơ
Tự tu tự tiến giờ giờ an vui
Cảm thông nguyên lý đạo mùi
Dấn thân học hỏi rèn trui thực hành
Khai tâm mở trí hướng thanh
Trời ban tình đẹp thực hành đến nơi
Tai nghe chơn lý phân lời
Tự tu tự tiến hợp thời tiến thẳng
Chẳng còn loạn động khó khăn
Qui y tam bảo cơ căn tiêu tan
Khai thông thức giác nhiều màn
Cùng chung huynh đệ cùng hành cùng tu*

Lương Sĩ Hằng

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

VẤN ĐẠO FOUNTAIN VALLEY –25/7-15/8/1981 (tiếp theo)

Bạn đạo: Dạ thưa, xin phép được chuyển đến Thầy một câu hỏi khác của một bạn đạo không có mặt ở đây. Thầy dạy rất nhiều về vấn đề ổn định trật tự của bản thể và của nội tâm. Sứ mạng của Đức Chúa Jésus Christ là xuống để hòa nhân loại với Thiên Chúa. Thầy cũng dạy là chúng ta phải hòa với Thượng Đế, hòa với vũ trụ, hòa với nhân quần xã hội, hòa từ trong gia đình hòa ra với bạn bè. Thưa Thầy, mà đến bây giờ thì thấy rằng, hai ngàn năm sau khi Chúa giáng sinh, thiên hạ vẫn bất hòa: bất hòa từ trong tôn giáo bất hòa ra; bất hòa ngay ở trong Thiên Chúa Giáo. Và một lời nói khác của đức Chúa Jésus Christ là Ngài nói rằng Ngài sẽ trở lại thế; nhưng mà Ngài hỏi thêm rằng, "Khi ta trở lại thế thì có bao nhiêu người còn giữ được Đạo?" Và, thưa Thầy, trong Kinh Thánh, sách Mặc Khải nói rất nhiều về tương lai,

về tiên tri; và tất cả những điều tiên tri đã đều thực hiện, trừ một đôi lời tiên tri chót. Và bên Á Đông ta thì chúng ta biết rằng thời Mặc Nguyên đã tới; và Thiên Chúa Giáo thì cũng dạy tất cả mọi người đều phải chuẩn bị ngày Phán Xét Cuối Cùng; và chuẩn bị ngày Chúa Trời Ngự Trị ở thế gian này, trực tiếp quản trị thế gian này. Và gần đây, ở trên nước Mỹ này, phong trào nghiên cứu Thánh Kinh rất là có chiều sâu; đặc biệt là ở California này có hai nhóm: một nhóm ở trên Malibu, và một nhóm ở Pasadina; thì họ nghiên cứu rất nhiều về Kinh Thánh, chứng minh rằng Kinh Thánh có thật, và cái thời gian mà nhân loại còn Chúa để cho mà sống cho hết cái chu kỳ này không còn bao nhiêu nữa: chỉ còn đúng hai mươi năm nữa mà thôi! Và cái lời kêu gọi rất là thống thiết: kêu gọi lòng người trở lại Đạo, trở lại với

Thiên Chúa; và nếu không thì cái sự chùng phạt sẽ vô cùng, không biết thế nào mà kể.

Thì thưa Thầy, thấy rằng tất cả đã thực hiện đúng vì con người, từ khi được làm người ở thế gian, đã bắt hòa với Thượng Đế. Và bây giờ, với pháp môn của Thầy là một cái sự may mắn, và chúng con nghe thấy rất nhiều, Thầy dạy rằng đây là một cách tu tốt, và phải gấp gấp lên, không có, không kịp thời! Thì riêng về cái sự mà "Tu gấp lên," thì con thấy rằng rất khó: làm sao mà gấp được trong khi cái nghiệp quả mình nó quá nặng, trong khi cái nợ nần của mình đối với Càn Khôn Vũ Trụ, đối với nhân quần xã hội, nó quá nặng? Mình vay một, đáng lý mình phải trả năm, trả mười; mình vay một, mình trốn nợ! Thì làm sao mà tu gấp được? Mà tu gấp rồi đó, dù rằng có đi đúng con đường chẳng nữa, liệu với cái nghiệp quả của tiền căn nghiệp quả, có khỏi đối đầu với Địa Ngục hay không? Dạ, thưa Thầy cái đó là điều thắc mắc của một số không nhỏ bạn hữu của chúng con. Để xin Thầy minh giải. Xin đa tạ Thầy.

Đức Thầy: Chúa đã kêu gọi chúng sanh phải tu. Mà Chúa độ chúng sanh bằng cách gì? Bằng thể xác của mình; kêu gọi chúng sanh phải thực hành ..., buông bỏ Tham, Sân, Si. Nhưng mà ở thế gian họ lại ngược lại rồi, họ đi ngược lại, như tôi nói, "Lấy sự thông minh lợi dụng Đấng Trọn Lành," và không chịu hành như tâm huyết của Chúa đã làm, thì làm sao mà thành đạt? Đó. Cho nên, ở thế gian, vì sao cứ sợ, tách hay sợ? Cho nên, Bề Trên chuyên Thánh Kinh cho biết, phải lấy cái sợ mà đánh thức cho nó đứng lên hơn; đánh thức cho nó mau mau trở về với nó, để ý thức. Nhưng mà không có pháp! Không có pháp nào làm được, vì ngoại cảnh nó lôi kéo quá nhiều. Bởi, trong lúc Chúa thì nó thanh bình hơn, nó ít có động loạn hơn bây giờ. Bây giờ, mình bị động loạn nhiều, vì vật chất lôi kéo quá nhiều. Mà nếu chúng ta không tự mượn cái Pháp làm cái phương tiện để mình đi tới cái chỗ mà trở về cái chỗ thanh tịnh, và để đón nghe lời kêu gọi của Chúa đã nói từ lâu, của Phật đã kêu gọi chúng ta, thì làm sao chúng ta mới đi trong giải thoát được? Rồi cái nghiệp quả ở thế gian, chúng ta cho là, "Nghiệp quả nặng nề, thiếu cả Càn Khôn Vũ Trụ;" thì chúng ta là người thiếu nợ, tại sao chúng ta không đứng ra chịu trách nhiệm ..... Thiếu thật thà! .... Chúng ta chịu trách nhiệm thì chúng ta sẽ trả được, với ý chí cương

quyết!

Cho nên, những người hành đạo đã thành công tại thế, tại sao bị nạn? Hiện tại ở Việt Nam cho thấy nhiều các cha, nhiều các vị ẩn trong các khám, bị hành hạ . Thì người tu phải trả nghiệp. Để chi? Để người tu sớm thức giác và hiểu chơn lý Người đã học từ bao năm, và luận thuyết vững vàng hơn, để cứu độ con Ngài trở về căn bản; trong thực hành! Cho nên, cái Phương Pháp này là của những người đau khổ thực hiện ra, và muốn trao lại cho những người đau khổ kế tiếp, vì ngoại cảnh quen nội thức.

Bây giờ chúng ta mượn cái Pháp này để trở về với nội thức, thì chúng ta nghe giá trị vô cùng của Thánh Kinh, lời tiên tri của Chúa; và thấy rõ Chúa đã giáng lâm tại thế. Chưa có người biết đón Ngài! Trừ khi có người chịu đứng tiền tu, mới đón. Chính tôi đã đón Ngài tại Việt Nam; hiện tại Ngài vẫn ẩn, vẫn thuyết, mà không có tai nạn gì! Đó là chúng tôi vẫn nhận được thư tín; và đó là tôi đã đón Ngài, vì Ngài đến với tôi. Tôi hỏi Ngài, nói rằng, "Đấng Cứu Thế xuống thế gian, tại sao không đi nhà thờ và không đi chùa?" Ngài chỉ trả lời vồn vện với tôi rằng, "Cha có chưa phong chức cho nó, mà chúng nó đã phong chức rồi!" Tội nghiệp; Ngài thương con Ngài; biết làm sao? Cho nên, Ngài chuyên tôi đi giảng cho mấy vị linh mục. Nhưng mà cũng may mắn được mấy vị linh mục đến với tui, và Ngài tu được rất ráo hết sức .... Những vị đó sẽ được sử dụng bởi Chúa. Chúa giáng sanh phải có cán bộ nhiều; cán bộ phải biết đón Ngài trong tâm thân. Bây giờ chúng ta tu đây, những người các bạn tu đây, thấy thực hành các bạn tâm đã thanh rồi; chỉ đón thôi. Thấy không? Thực hiện để đi tới, và để kiến diện Ngài một ngày gần đây; không có xa đâu; bởi vì thế giới trong chu trình lo âu trong cuộc biến chuyển sắp tới, mọi người chúng ta lo âu và thấy rõ cái cuộc thay đổi biến thiên nó sẽ đến.

Nhiều chuyện lạ lùng, ở Việt Nam từ hồi nào giờ không có cái lụt, mà lụt tới Long An, Tân Thuận đó, không có vụ đó; bây giờ lụt tới đó rồi! Rồi còn những cái hạn hán bất ngờ; con sâu bọ mà nó ăn lúa, mà lấy kính hiển vi dòm mặt nó, như ông tướng! Hột lúa thì chẻ làm hai, có cánh bay! Tôi có một gói đem ra, mà tôi để lộn mất đầu! Mà nó tẻ, cũng như là, không có cái máy gì mà có thể tẻ hai cái cánh; hột nào cũng vậy; nó từ trong cái

kho bay ra! Những cái chuyện đó huyền hoặc, khoa học đâu có chấp nhận? Nhưng mà mình, tui đã đem cái hình, và tui lấy cái kính microscope tui dòm, thấy cái mặt như ông tướng Hát Bội! Mà trong đạo hữu mình có: bà Trần thị Dậu, bà đi trồng lúa, thì bà nói, “Không được, tôi không thể nghe lời mấy ông Cộng Sản. Tôi phải cúng!” Bởi vì bà ngày trước cũng tham gia Kháng Chiến; mà bà nói, “Cái này không được; bây giờ phải cúng!” Thì bà quì gối xuống bả thấp nhang, này kia, kia nọ; rồi bà cúng, “Xin mấy Ông Rầy, để cho tôi được mùa này, và để tôi đặt niềm tin cho tôi dễ tu hơn: biết rằng có thiêng linh, có âm binh, nhưng mà tôi van vái tôi xin, chắc là phải đáp ứng?” Thì lúc đó bà xin, cái mùa của bà không bị cắn gậy; mà cái đám một bên lại bị cắn gậy! Cái chuyện đó có! Tại Bạc Liêu, họ, tôi cũng đi tới cái chỗ vựa lúa; tôi đi Kinh Tế Mới mà! Tôi sống trong Kinh Tế Mới! Những cái chuyện lạ, lạ, lạ nó xuất hiện!

Cũng như tại Vĩnh Trạch, nó có thằng nhỏ ra đòi, nằm vậy; rồi anh nó tới, dòm nó, nó nói, “Quốc thái, dân an!” Con nít mà biết nói, “Quốc thái, dân an!” Mà cái mặt nó đỏ lôm! Một cái, người ta ồn tới; sợ quá; đem đi chỗ khác gởi. Nó biết nói có câu đó, rồi bữa sau nó không nói nữa; mà nó ăn ngủ như người lớn: đúng giờ đúng giấc; nó đâu có một tháng mấy, hai tháng ., rồi ngay cái chỗ Vĩnh Trạch Kinh Tế Mới tôi ở, đó là có một con heo, cái bà nói, “Thôi, bây giờ qua mai nhờ chú Sáu làm thịt bán, chớ đây rồi mấy ông Cộng Sản cũng lấy hết!” Thì nó đi tới, nó nằm cho ông đó ông làm thịt. Ông đó nói, “Tôi, tôi đang tính đem con heo tới cho Chú làm thịt. Ủa, ra đằng trước dòm, con heo nó tới rồi! Nó nằm ở ngoài này, này!” Ông nói, “Tôi không dám làm thịt con heo này; mà thôi đưa qua bà Sáu làm!” Đưa qua bà Sáu thì nó cũng chạy tới bà Sáu; bà đó không dám làm. Rồi tôi đi, nước lứt tôi đi, làm sao, không biết; thì con heo đó chưa ai dám làm. Mà chỗ đó nó rất eo hẹp, chúng tôi biết nhau hết; tôi biết con heo đó; biết hết trọn công chuyện như vậy đó; sự thật nó vậy đó. Cái chuyện kỳ lạ. Ở Việt Nam nó xảy ra nhiều cái chuyện mà khoa học không có tìm ra nổi; không có tìm cái triết lý gì; không có tìm ra nổi hết trọn, những cái chuyện kỳ cục như vậy.

Rồi hỏi, cái chuyện ở Bến Tre, mà hai ông lính mà, mà, mà bị trồng đó, là cái chuyện đó nó có sự thật chớ. Cái bà Chung Châu bây giờ bà qua

Canada rồi, bà đóng ba trăm đồng mà để bà xem đó. Rồi một ông bán, một ông đưa cái nón nhà binh, húng; đúng đó, mà đóng ba trăm đồng bạc mới để đi xem; mà con người Chợ Lớn, có tiền, mới dám đi vậy đó. Bây giờ bà ở Canada với tôi; mới tới đây à; trước khi tôi đi là bà tới đó. Ba trăm đồng bạc mới, để xem; có sự thật vậy đó! Cho nên, cái chuyện mà, mà ngoài sức tưởng tượng của chúng ta, hiện tại nó xuất hiện ở Việt Nam rất nhiều. Có nhiều chú cán bộ mà vô trong Tòa Thánh Tây Ninh, mà tính gỡ cái chữ gì, mà rồi tự đập ngực như vậy này, “Tao có biểu mày làm điều này đây?” Không chịu! Không cho; bắt về; nói, “Không có cho! Tao có kêu mày làm cái đó đâu! Tao đập ngực chết!” “Không có dám gỡ cái chữ gì đó, không biết! Mấy người ở .. Tây Ninh xuống nói vậy. Rồi cũng người tu về bên này nói, nói vậy đó; cái chuyện lạ kỳ! Bởi vậy, khoa học không thể nói được. Nhiều người Cán Bộ đang làm việc, rồi nó đi luôn mấy đũa.... Đó. Cái tâm người thay đổi! Rồi bây giờ những người tại Việt Nam bây giờ người ta tin Thiên Cơ là vậy đó. Nó nói, “Anh tiêu rồi; tôi không có đi đâu hết!” Nó nói rõ ràng như vậy đó. Chính lúc tôi còn ở Việt Nam đó, nó cũng nói vậy đó, “Tụi này tiêu rồi; còn đi đâu nữa?” Nó nói; người nào cũng nói vậy đó, “Tụi này tiêu rồi!” Họ tin rõ Thiên Cơ; bởi vì những công chuyện biến, biến, biến, biến chuyện, biến chuyện hoài vậy đó; rồi báo mộng người này, báo mộng người kia; đủ thứ chuyện lạ thường ở đó!

Cho nên, chúng ta hiểu: chúng ta là thiêng liêng giáng thế, chúng ta có phần hồn, và chúng ta có thể trụ để giải quyết cái phần hồn chúng ta, để chúng ta học thêm hơn nữa, và chúng ta mới có đủ khả năng trả nợ. Muốn trả cái gì của cả Càn Khôn Vũ Trụ thì phải sử dụng bằng đô la Càn Khôn Vũ Trụ mới trả được; còn lấy đô la Mỹ trả, không được! Phải thực hành, là Đĩnh; thấy không? Cho nên, thực hành rồi nó mở ra, mới thấy. Dạ, tôi mời Ông qua đây coi cái đầu tôi một chút xíu, để coi cái mở, để mình nghiên cứu.

THƠ BẠN ĐẠO

Tịnh Khẩu Niệm Phật

Tịnh khẩu Niệm Phật bạn ơi!
Đóng khẩu, bớt nói, bớt chuyện đời
Quay vào bên trong ta niệm Phật
Niệm cho tâm tánh chuyển đổi đời
Tánh trần an tịnh thêm thanh nhẹ
Tâm trần chuyển hoá khí hoá lời
Khí điền xông lên trên đầu đỉnh
Tạo đường thiên xích ta về trời

Thủy Bùi Missouri 10/11/2016